

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Κυριακὴν, 8^η/21^η Νοεμβρίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων.

Λέγοντες «Σύναξιν» ἐννοοῦμεν τὴν συνάθροισιν ἡμῶν τῶν πιστῶν, ἵνα τιμήσωμεν τοὺς Ἀρχιστρατήγους καὶ ὅλους τοὺς ἀγγέλους, ὅσοι συνετάχθησαν μετ' αὐτῶν, ὅταν εἶπον «Στῶμεν καλῶς» καὶ δέν ἠκολούθησαν τὸν πεσόντα Ἐωσφόρον καὶ τοὺς συμπεσόντας μετ' αὐτοῦ ἀγγέλους.

Ἡ ἐορτὴ ἐωρτάσθη:

Α' Εἰς τὴν ἱεράν Μονὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ εἰς τὴν παραθαλασσίαν πόλιν τῆς Ἰόππης, ἀνακαινισθεῖσαν πρό τινων δεκαετιῶν ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ πυρός ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἐνταῦθα προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας τὴν πρωίαν τῆς ἐορτῆς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων: Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου καὶ Ἀρχιμανδριτῶν τῶν ὁμόρων Μονῶν π. Νήφωνος, π. Μαρκέλλου καὶ π. Ἀρτεμίου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος ἐλληνιστί καὶ ἀραβιστί καὶ μετέχοντος Ἀραβοφώνου, Ρωσοφώνου καὶ Ρουμανοφώνου ἐκκλησιάσματος, παρουσίᾳ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰσραήλ κ. Κυριακοῦ Λουκάκη.

Πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ», (Ψαλμ. 102, 19-21) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ μοναστηριακῷ Ναῷ τῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν καὶ τιμήσωμεν τὴν Σύναξιν αὐτῶν.

Οἱ Ἄγγελοι, ὡς λέγει ἡ ἁγία Γραφή, ἀποτελοῦν τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις καὶ εἶναι λειτουργοὶ τοῦ θεοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα Αὐτοῦ (Πρβλ. Ψαλμ. 102, 21). Ὁ θεός κάνει τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ ταχεῖς καὶ λεπτοὺς σάν τοὺς ἀνέμους καὶ τοὺς

λειτουργούς, οἱ ὅποιοι Τόν ὑπηρετοῦν, λαμπρούς καί δραστικούς σάν τήν φλόγα τοῦ πυρός, κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «Ὁ ποιῶν τούς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τούς λειτουργούς αὐτοῦ πυρός φλόγα», (Ἑβρ. 1,7). Οὗτοι, οἱ ἄγγελοι, κατά τήν ἰσχύν καί δύναμιν εἶναι μεγαλύτεροι ἀπό τούς ἀσθενεῖς ἀνθρώπους. «Ἄγγελοι ἰσχύϊ καί δυνάμει μείζονες εἰσὶ [τῶν ἀνθρώπων]» (Β΄ Πέτρ. 2,11), λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, «Αὐτός, [=ὁ θεός] τῶν ἀγγέλων ἐστὶ ποιητής καί δημιουργός ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παραγαγόν αὐτούς, κατ' οἰκείαν εἰκόνα κτίσας αὐτούς, φησιν, ἀσώματον, οἷόν τι πνεῦμα ἢ πῦρ ἄϋλον ὡς φησιν ὁ θεῖος Δαυΐδ. Ἄγγελος τοίνυν ἐστὶν οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, θεῶ λειτουργοῦσα κατά χάριν ἐν τῇ φύσει τό ἀθάνατον εἰληφυῖα, ἥς οὐσίας τό εἶδος καί τόν ὅρον ὁ μόνος ὁ κτίστης ἐπίσταται. Ἀσώματος δέ λέγεται καί ἄϋλος, ὅσον πρὸς ἡμᾶς· πᾶν γάρ συγκρινόμενον πρὸς θεόν τόν μόνον ἀσύγκριτον, παχύ τε καί ὑλικόν εὐρίσκεται, μόνον γάρ ὄντως ἄϋλον τό θεῖον ἐστὶ καί ἀσώματον». Καί ἀπλούστερον: (Αὐτός, ὁ θεός εἶναι ποιητής καί δημιουργός τῶν Ἀγγέλων, ἀφοῦ τούς ἔφερε ἀπό τό μή ὄν [= τήν ἀνυπαρξίαν] εἰς τό εἶναι καί τούς ἔκτισε κατά τήν εἰκόνα πού συγγενεύει μέ Αὐτόν, ὡς φύσις ἀσώματος, κάτι σάν πνεῦμα ἢ ἄϋλη φωτιά, ὅπως λέγει ὁ θεῖος Δαυΐδ, «ὁ ποιῶν τούς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τούς λειτουργούς αὐτοῦ πυρός φλόγα», (Ψαλμ. 103,5). Ἄγγελος λοιπόν εἶναι οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, λειτουργός τοῦ θεοῦ, ἡ ὁποία ἔχει λάβει τήν ἀθανασία εἰς τήν φύσιν αὐτῆς κατά χάριν, τῆς ὁποίας οὐσίας ὁ μόνος ὁ Κτίστης γνωρίζει τό εἶδος καί τόν ὅρον. Ἐν τούτοις ὁ ἄγγελος λέγεται ἀσώματος καί ἄϋλος, ὅταν συγκρίνεται μέ ἡμᾶς (τούς ἀνθρώπους)· διότι κάθε τί πού συγκρίνεται μέ τόν θεόν, τόν μόνον ἀσύγκριτον, βρίσκεται παχύ καί ὑλικόν· πραγματικά ἄϋλον καί ἀσώματον εἶναι μόνον τό θεῖον).

Αἱ ἐπουράνιοι δυνάμεις, δηλαδή οἱ Ἄγγελοι, διακρίνονται εἰς ἑννέα τάγματα καί ξεχωρίζονται εἰς τρεῖς Τριαδικάς διακοσμήσεις, κατά τόν θεολογικώτατον ἅγιον Διονύσιον τόν Ἀρειοπαγίτην, τόν ὁποῖον ἐπικαλεῖται ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων: «Καθὼς φησι Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης· πᾶσα ἡ θεολογία, ἡγουν ἡ θεία Γραφή τὰς οὐρανίους οὐσίας ἑννέα κέκληκε ταύτας ὁ θεῖος Διονύσιος εἰς τρεῖς ἀφορίζει Τριαδικάς διακοσμήσεις. Καί λέγει ὅτι πρώτη εἶναι αὕτη πού βρίσκεται κοντά εἰς τόν θεόν καί ὅτι ἔχει ἐνωθῇ στενά καί ἄμεσα μέ Αὐτόν, κατά παράδοσιν αὕτη πού ἔχει τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφεῖμ καί τὰ πολυόμματα Χερουβεῖμ καί τούς ἁγιωτάτους θρόνους, ἐνῶ δεύτερη εἶναι αὕτη μέ τὰς Κυριότητας καί τὰς Δυνάμεις καί τὰς ἐξουσίας καί τρίτη καί τελευταία αὕτη μέ τὰς ἀρχάς καί τούς Ἀρχαγγέλους καί τούς Ἀγγέλους.

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι, κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, ὁ ὁποῖος ἐπικαλεῖται καί πάλιν τόν ἅγιον Γρηγόριον τόν Θεολόγον, πρό πάσης κτίσεως [=δημιουργίας] ἐγένοντο οἱ ἄγγελοι· «πρῶτον ἐννοεῖ [ὁ Δημιουργός θεός] τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις καί οὐρανίους καί τό ἐννόημα ἔργον ἦν». Μέ ἄλλα λόγια, πρῶτα σκέπτεται [ὁ Δημιουργός θεός] τὰς ἀγγελικὰς καί οὐρανίους δυνάμεις, καί ἡ σκέψις αὕτη ἔγινε ἔργον.

Εἰς τήν σήμερον ἐορταζομένην Σύναξιν τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων καί δὴ τῶν Ἀρχαγγέλων καί Ἀγγέλων, ὁ Μιχαήλ Ἀρχάγγελος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν καί τοῦτο διότι ὡς Ταξίαρχος, τόσον ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ὅσον καί ἐν τῇ Νέᾳ, πολλάς αὐτοῦ τὰς χάριτας καί εὐεργεσίας τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει παρέδειξέ τε καί παραδείκνυσιν κατά τόν συναξαριστὴν αὐτοῦ.

Ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἰδὼν τὸν ἀποστάτην ἄγγελον, τουτέστιν τὸν Σατανᾶν, πεσόντα, συνήγαγε τοὺς χορούς τῶν ἀγγέλων, καὶ εἰπὼν «Πρόσχωμεν», ὕμνησε μετὰ φωνῆς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, ὡσάν λέγων· ὅτι ἅς προσέχωμεν ἡμεῖς [οἱ ἄγγελοι], οἱ κτιστοὶ γεγονότες, τί πεπόνθασιν οἱ μεθ' ἡμῶν μέχρι τοῦ νῦν φῶς ὑπάρχοντες καὶ νῦν γενόμενοι σκότος.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς συγκροτήσεως, δηλονότι τῶν χορῶν τῶν Ἀγγέλων ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ὠνομάσθη Σύναξις τῶν Ἀγγέλων, τουτέστι προσοχή καὶ ὁμόνοια καὶ ἔνωσις. Διό καὶ ὁ ὕμνωδός ἀναφωνεῖ λέγων: «Ἐξουσιῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Κυριοτήτων, Θρόνων τε καὶ Ἀρχῶν πρωτοστάτης ὑπὸ Θεοῦ κατεστάτης, Ἀρχιστράτηγε θεῖε Μιχαήλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκτῳ οὖν θρόνῳ παρεστηκώς σκέπε, φρούρει, φύλαττε σῶζε πάντας, τοὺς πίστει γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην».

Τό παράγγελμα τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ «Πρόσχωμεν» (εἶναι ἐπίκαιρον καὶ ἀπευθύνεται καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ζῶντας εἰς τὴν σύγχρονον ἡμῖν ἐποχὴν τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ τῆς οὕτω καλουμένης «Νέας Τάξεως», δηλονότι «τοῦ καιροῦ τῆς ἐθελοθρησκείας» (Κολ. 2,23), ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀληθείας «ὑπὸ ἀνθρώπων κατεφθαρμένων τὸν νοῦν καὶ ἀδοκίμων περὶ τὴν πίστιν, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος», (Πρβλ. Β' Τιμ. 3,8)

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀκούοντες εἰς τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα», (Λουκ. 10,18) εἴπωμεν μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ τὸν ἀγγελικὸν ἐπινίκιον ὕμνον «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ», (Ἡσαΐου 6,3). Προσέτι δέ βοήσωμεν μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ: «Ὅπου ἐπισκιάση ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γάρ τῷ φωτὶ σου προσμένειν ὁ πεσὼν Ἑσφόρος, διό αἰτοῦμεν σε τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε, Μιχαήλ Ἀρχάγγελε», Ἀμήν. Ἐτῇ πολλά.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός παρέθεσε τράπεζαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν.

Β' Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀρχαγγέλων εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐνταῦθα ἀφ' ἑσπέρας προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ ἡγούμενος καὶ ἀνακαινιστής τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, τὴν δέ πρωΐαν προεξῆρξεν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, συλλειτουργοῦντων αὐτῷ τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Μακαρίου, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών, ψαλλόντων τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης, τοῦ μοναχοῦ Δοσιθέου καὶ τῆς μοναχῆς Κυριακῆς καὶ μετέχοντος ἱκανοῦ ἀριθμοῦ πιστῶν, κατοικούντων ἐντὸς τῆς Μονῆς καὶ ἄλλων, Ἑλληνιστί, Ἀραβιστί καὶ Ρουμανιστί, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Τὴν Ἀρχιερατικὴν συνοδείαν καὶ τοὺς πιστοὺς ἐδεξιώθη ὁ ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

